

Een schets van onze schitterende toekomst

Na de dood

Toen Willem Gludemans een jaar of zestien was, nam hij zich ten stelligste voor ooit een 'hemelboek' te schrijven. Een boek waarin beschreven zou staan wat er na het fysieke heengaan met ons gebeurt. Nu, veertig jaar later, is het er eindelijk. Willem licht in *Boek van het eeuwige leven* geen tipje van de sluier op, maar verwijdert het doek compleet. En dat met de zachte streling van een veer. Het aldus geopenbaarde schouwspel blijkt grootser en liefdevoller dan we ooit hadden kunnen dromen. **TEKST:** NIELS BRUMMELMAN

We zijn in onze samenleving de kunst van het sterven kwijtgeraakt. Het is nogal een constatering die Willem Gludemans aan het begin van het interview doet. Aan de andere kant komt zijn vaststelling niet uit de lucht vallen. Vooral in het Westen is de mens decennialang bezig geweest de dood uit zijn wereldbeeld en zijn dagelijks leven te bannen. Angst voor het grote onbekende is ervoor in de plaats gekomen. En dat is jammer, vindt Willem: "Je staat heel anders in het leven, als je weet hebt van dat wat ons na het sterven overkomt. Want wanneer je je realiseert dat alles wat je denkt, zegt en doet gevolgen heeft voor de ontwikkeling van je ziel, zuivert dat je handelen als mens. De dood is zodoende als de sleutel op de deur

naar het leven. Wie er niet langer bang voor is, haalt het optimale uit het hier en nu. Dus: wie antwoorden heeft over de dood, heeft ze ook op het leven. Die twee zijn feitelijk één."

DE OVERGANG

Zelf is Willem nooit bang geweest voor de dood. In plaats daarvan was hij vooral nieuwsgierig. Gedurende zijn studententijd prijkte een echte schedel in zijn boekenkast. Sommigen vonden dat gek en luguber. Willem niet: "De dood hoort bij het leven, zo voelde en wist ik al vroeg. Het sterven op zichzelf, daarmee hebben de meeste mensen in de praktijk ook geen enkel probleem. Hun ziel verlaat het lichaam via de kruin van het hoofd, of via het ►

Willem Glaudemans (57) is eindredacteur van de Nederlandse vertaling van *Een Cursus in Wonderen* en medevertaler van de *Nag Hammadi geschriften*. Na het vertalen ging hij zelf weer schrijven. De *Levensschouw*, het concept dat tijdens het schrijven van zijn nieuwste boek *Boek van het eeuwige leven* ontstond, laat mensen in twee dagen en onder deskundige begeleiding de balans van hun leven opmaken. Doel? Schoon schip maken en met hernieuwde energie en levenslust de toekomst in!

hart. Dat gaat met een zoefje en voelt als een zachte windvlaag. Wat het lastig maakt zijn onafgemaakte processen, angsten, schuldgevoelens en het verdriet rond het afscheid. Veel daarvan kan worden weggenomen door vóór het sterven bewust te leven. Tijdens het schrijven van het boek ontstond bij mij het idee van de *Levensschouw*. Een concept waarbij mensen onder individuele begeleiding en samen met een Getuige, een inspirerende spirituele gestalte, in twee dagen hun leven beschouwen. Wat ging goed en wat kon beter? Welke lessen heb je geleerd en welke heb je laten liggen? En vooral: wat heb je met de liefde gedaan? Niet om alleen maar terug te blikken, maar met name om vooruit te kijken. Hoe wil ik de tijd die me rest invullen? Zo levende, voorkom je dat het stervensproces een strijd wordt omdat er losse eindjes, onafgemaakte zaken en weggestopte emoties zijn.” ‘Een goede voorbereiding is het hele werk’, zo stelt Willem, enigszins chargerend, in zijn boek. Vandaar dat onvoorbereide zielen, mensen die zich niet verdiept hebben of geloven in een leven na de dood of mensen die totaal onverwacht overlijden, in eerste instantie verward en gedesoriënteerd kunnen zijn. Een ervaren ziel twijfelt daarentegen niet en herkent de situatie ogenblikkelijk en met vreugde. Hij of zij gaat juichend door een tunnel of poort, door een vallei of over een rivier. Het mistgebied dat de aardse dimensie scheidt van de eerste Lichtsfeer, wordt opgevolgd door een oceaan van licht. Je wordt er volledig in ondergedompeld en je voelt je herboren en verfrist. Willem: “Nog enige tijd nadat je je lichaam verlaten hebt, kun je zien wat er mee en eromheen gebeurt. Het is zelfs mogelijk je eigen herdenkingsdienst bij te wonen. Via subtiele signalen ben je bovendien in staat achtergebleven dierbaren duidelijk te maken dat je er nog bent. In de hemel word je ondertussen liefdevol ontvangen door eerder overleden dierbaren en andere lichtgestalten. Je engelengids heeft je dit welkom voorbereid en verschijnt aan je in een voor jou herkenbare en vertrouwde vorm.”

DE TUSSENSFEER VAN RUST

Hoewel volgens Willem de dood niet bestaat, is er wel een geestestoestand die hij daarmee vergelijkt. Het gaat om mensen die er vast van overtuigd zijn dat hen na het overlijden een definitief einde in een zwart niets wacht. Juist vanwege die overtuiging lopen zij het risico precies dat te krijgen. Willem: “Je

bent er dan in feite niet meer, want je bevindt je in een staat van onbewustheid. Een soort sluimertoe-stand, terwijl al het leven zich om je heen voltrekt.” Maar zelfs deze zielen zullen eens ontwaken en tot het besef komen dat er méér is. De hemel is immers een immens bedrijf waar vele lichtwezens onvoorwaardelijk en met eindeloos geduld klaarstaan om gestorvenen op te vangen en verder te begeleiden op hun pad door de diverse sferen. Wat dat betreft kan het eenvoudigweg niet misgaan met ons. Een goed nieuws show dus, de schets van de hemel die Willem ons presenteert. “Ja, fijn hè? Dat hoor ik ook van mensen terug. Dat ze steun hebben aan de ideeën uit mijn boek.” Dat geldt ook voor het hoofdstuk over zelfdoding, een deel van het boek dat Willem wel twintig tot dertig keer herschreef om er zeker van te zijn dat elke mogelijke suggestie van veroordeling eruit verwijderd zou zijn. “Er is geen veroordeling aan gene zijde, alleen maar liefde. We moeten ons dat heel helder voor ogen houden bij de uitleg over de implicaties van zelfdoding. Want die zijn wel degelijk groot. Schrijver Willem Frederik Hermans vergeleek zelfmoord eens met het van het bord vegen van de schaakstukken, terwijl het spel nog gaande is. Misschien wat cru, maar wel heel treffend. Want zelfdoding maakt nooit deel uit van iemands levensscript. Het betekent dat niet alleen voor de zelfmoordenaar plannen overboord kunnen en bestemmingen gewijzigd dienen te worden, maar ook voor diegenen met wie hij zijn ‘spel’ speelde. Het heeft dus ingrijpende consequenties voor vele zielen. De uitweg is in alle gevallen: zelfvergeving en het opnieuw overdenken van gemaakte keuzes.” Dat overdenken kan beginnen in de Tussensfeer van rust, een onderdeel van de hemel waar je kunt bijkomen van het voorbije leven, maar waar eveneens de *Levensschouw* plaatsvindt. Het is de hemelse tegenhanger van het door Willem gelanceerde concept. Samen met je gids of engel en eventuele andere hemelse helpers, lees je jouw *Levensboek*. Daarin staat je leven tot in details beschreven. Niet in woorden, maar in een energetische, levende beeldtaal. Willem: “Er wordt net zolang bij stilgestaan als nodig is om je Blauwdruk en de totale missie van je ziel naast het net afgeronde leven te leggen. Welke lessen verzuimde je te leren en neem je nu als lesmateriaal mee? En: wat heb je met onbaatzuchtige liefde, wijsheid en licht gedaan?”

‘De hemel is een immens bedrijf waar vele lichtwezens onvoorwaardelijk en met eindeloos geduld klaarstaan om gestorvenen op te vangen’

DE EERSTE LICHTSFEER: HET ASTRALE NIVEAU VAN VERLANGEN

De Lichtoogst, zo noemt Willem de cumulatie van al het goede dat je in het voorbije leven op aarde gedaan hebt. Deze Lichtoogst wordt volgens hem duizend maal duizendmaal vermenigvuldigd om je ziel een lichtrilling mee te geven die ervoor zorgt dat je direct naar de Lichtsfeer reist die daarmee resoneert. Dat kan de eerste Lichtsfeer zijn. Jouw geest is in deze sfeer de baas over de dingen. Elke gedachte en iedere wens komt meteen tot manifestatie, waardoor jouw innerlijk letterlijk een uiterlijk wordt. De eerste zaken die je zo voor jezelf creëert zijn een lichaam en een woning. Gedroomde versies daarvan, ideaalbeelden dus. Willem: “Elke cultuur en samenlevingsvorm waarin mensen zich thuis voelen, tref je hier aan. Compleet met godenwereld, tempels en paleizen, steden en landschappen. Een paradijs voor elk verlangen. Terwijl sommigen op deze manier de dood proberen te ontkennen, hebben anderen deze sfeer nodig om te wennen aan het leven aan de andere kant van de sluier. Zielen kunnen via gedachten en gevoelens rechtstreeks met elkaar communiceren en mediums op aarde zijn in staat om contact met hen te leggen. Vanwege hun hang naar het aardse, staan de meeste overledenen daar ook open voor. Prima natuurlijk, maar het

is niet de bedoeling dat een ziel in deze fase blijft hangen. De snelste manier om je kosmische reis te hervatten is om maar één verlangen in je bewustzijn toe te laten. Het verlangen naar hereniging met je Bron, met God. Daaraan voorafgaand mag je meester worden over je wensen, gevoelens en gedachten.”

DE TWEDE LICHTSFEER: HET NIVEAU VAN OPENBARING EN UNIVERSELE KENNIS

“Ik vermoed dat ieder mens bij zijn incarnatie bepaalde lichtzaden ingepland krijgt. Het is de bedoeling dat deze tijdens ons aardse bestaan tot ontkiemen komen”, aldus Willem, die het samenbrengen van het mannelijke en het vrouwelijke en vraagstukken betreffende leven en dood als zijn eigen leerstukken identificeert. Enigszins beschroomd voegt hij daaraan toe dat het zijn zielsmissie is medeschepper te zijn met God. Het boek *Hij zag de hemel. De visioenen van Sadhoe Soendar Singh*, dat hij als jonge adolescent las, veroorzaakte een explosie in zijn bewustzijn. “Blijkbaar werd een van mijn lichtzaden geraakt”, zo zegt hij nu daarover. Maar pas na verloop van tijd en na talloze andere ervaringen is hij gaan inzien waar zijn bestaan werkelijk over gaat en naar welke blauwdruk hij geacht wordt te leven. Het schrijven van zijn ‘hemelboek’ maakt deel uit van dat pad: “In de kiem was het boek

‘Iedereen is onderweg naar het licht. De meesten met de rug ernaartoe, een enkeling met zijn gezicht’

in mij en door allerlei opgedane indrukken is het idee gaan groeien. Dat wat in mijn binnenwereld opgeslagen lag, is dus door externe prikkeling tot bloei gekomen. Ik hoefde me daarvoor niet af te sluiten, juist de dagelijkse realiteit zorgde in dit geval voor die stimulans. Het proces van schrijven is zeer dynamisch, interactief en enerverend geweest. Elke overgang naar een volgende hemelsfeer heb ik daadwerkelijk als overgang ervaren. Soms kon ik dagen niet verder met schrijven en dan ineens schoot ik een andere atmosfeer binnen." Het contrast tussen de eerste en tweede Lichtsfeer is groot. Daar waar de eerste nog dichtbij de aardse invloedssfeer ligt, is er

in de tweede geen ruimte meer voor wereldse zaken als culturele, religieuze en historische verschillen. Dergelijke vormen worden hier overstegen. Willem: "Hier zijn onder andere de Tempels van Waarheid en Wijsheid, de Hallen van de Oorzaken en Oorsprongen en de Werkplaatsen van Universele Wetenschap. Kortom: hier is alles aanwezig om je groei te bekrachtigen en te bevorderen. Je leeft en werkt samen met je zielengroep, een collectief van gelijkgestemde wezens die gezamenlijk en in wederzijdse ondersteuning het pad richting de Bron bewandelen. Het is in deze sfeer dat er een weloverwogen besluit kan worden genomen om als mens terug te keren naar de aarde. Misschien is er een groot verlangen in je om, juist nu, bij te dragen aan de ontwikkeling van de mensheid. Of is het de opdracht van je ziel om alsnog een bepaalde les volledig te doorleven. Echter, er is ook een kans dat je je laatste incarnatie geleefd hebt en je ontwikkelingsniveau van dien aard is, dat de derde Lichtsfeer voor je toegankelijk blijkt."

DE DERDE LICHTSFEER: HET NIVEAU VAN VOLKOMEN ZELFOVERSTIJGING

Naarmate we onze reis door de hemel vervolgen, zijn de sferen en gebieden die we bezoeken volgens Willem universeel van aard. Hij bedoelt daarmee te zeggen dat daar de ervaring van de desbetreffende ziel uniformer is en diens individualiteit afneemt. Steeds nadrukkelijker vervagen grenzen en vervloeien verschillen. Daar waar het in de eerste Lichtsfeer vooral een door de persoonlijkheid gekleurde beleving betrof, worden we, hoe verder we komen en hoe dichter we tot God geraken, langzaam één. Willem: "Wat ik presenteer is mijn kijk op de hemel. Dat geldt vooral voor de eerste sfeer, want daarna gaat er een grotere algemene geldigheid gelden. Het boek is bedoeld als reisgids. Voor de levenden welteverstaan. Zodat men zich kan voorbereiden en verheugen op dat wat komt. Het helpt je te herinneren wat je eigenlijk al heel lang weet." Misschien dat we dus ergens diep van binnen ook weten dat we onze persoonlijke aardse identiteit, ons ego, tijdens onze reis door de hemelsferen stapsgewijs afleggen. In de derde sfeer nadert dat proces zijn voleinding. Willem: "Je gaat als onderdeel van je groepsziel verder naar het opgaan in het Zelf, naar de vormloze sferen van puur licht, naar onbegrensd bewustzijn. De vormen waarmee we ons hiervoor nog uitdrukten - ons astrale lichaam en onze persoonlijke individualiteit - leggen we definitief af. We staan dus voor een

'De dood is als de sleutel op de deur naar het leven.
Wie er niet langer bang voor is, haalt het optimale uit het hier en nu'

tweede sterven. Na ons fysieke heengaan, nemen we afscheid van welke persoonlijke identiteit dan ook." In zijn boek schrijft Willem over dit proces: 'De paradox is dat je je Zelf wint door te sterven aan je zelf'. Persoonlijk heeft hij dit van zeer nabij aan de hand gehad: "Ik heb een vreselijk moeizame relatie met mijn vader gehad. Uiteindelijk heb ik hem zijn gedrag kunnen vergeven. Van groter belang in dit kader is dat hij na zijn dood aan me verschenen is. Op een ochtend, vlak voordat ik voor het eerst in mijn leven vader zou worden, lag ik in bed. Plots voelde ik heel sterk zijn energie naast me. Niet zoals hij op aarde was, maar zijn pure energie. Zijn werkelijke Zelf. En toch heel herkenbaar als mijn vader. Door op deze manier en op precies dat moment aan mij te verschijnen, heeft hij ervoor gezorgd dat ik, door de laatste restemoties van mijn verleden met hem te verwerken, niet geworden ben zoals hij tijdens zijn wereldse bestaan. Daardoor ben ik een andere vader voor mijn kinderen dan hij voor mij was. Ik ben hem daar nog altijd innig dankbaar voor."

DE VIERDE LICHTSFEER & DE GOUDEN SFEER VAN GODS ESSENTIE

Uiteindelijk is de hele zielengang zoals Willem deze beschrijft niet meer of minder dan een terugkeer naar huis. Naar God of de Bron. We leggen gedurende onze reis bij iedere overgang naar een volgende sfeer een ander lichaam af. Het begint bij ons stoffelijke jasje en eindigt bij het astrale lichaam, dat door een hogere lichtfrequentie opbrandt. Vervolgens leven we als onderdeel van een groepsziel op diverse lichtniveaus, totdat deze ziel op haar beurt opgaat in het gouden Zelf dat altijd bij God is. Het afvloeien van een deel van jezelf zouden we een dood of sterfproces kunnen noemen, maar Willem preferereert de termen 'promotie', 'bevordering' en 'inwijding'. Hij ziet iedere dood dus als een geboorte in een nieuwe dimensie. Waarbij we ons mogen realiseren dat alles hier en nu bestaat. Dat wil zeggen: alle dimensies nemen dezelfde ruimte in en iedere ziel manifesteert zich op meerdere niveaus tegelijkertijd. Zo kan het zijn dat een deel van jouw ziel de tocht door de sferen al bijna voltooid heeft, terwijl een ander deel net

weer gereïncarneerd is. En dat allemaal terwijl jij dit nu leest. Opvallend is dat Willem de mogelijkheid openhoudt van een rechtstreekse terugkeer naar huis. Een terugkeer zonder dat alle sferen van het hiernamaals doorlopen zijn. Willem: "Het verlangen naar eenwording met God is het enige dat ons voortstuwt, of je je nu van deze waarheid bewust bent of niet. We kunnen elk moment 'ja' zeggen tegen deze eenwording. Maar vanwege ons illusoire idee van afgescheidenheid, maken we in plaats daarvan een droomtocht door de tijd. Het wakker worden gaat bij de een sneller dan bij de ander. We kunnen omwegen en overbodige zijpaden echter vermijden door een omslag van angst naar liefde te maken. Dat scheelt met gemak duizend jaar reistijd. Onthoud vooral dit: iedereen is onderweg naar het licht. De meesten met de rug ernaartoe, een enkeling met zijn gezicht. Als mijn boek ervoor zorgt dat steeds meer mensen zich gaan omdraaien om het licht te aanschouwen en het in hun levens te reflecteren, is mijn opzet meer dan geslaagd."

LIEFDE

Blijft de vraag waarom we ooit van huis zijn gegaan. Willem vindt een antwoord in *Een Cursus in Wonderen*, dat hij in het Nederlands hielp vertalen: "Daar wordt het idee van afscheiding van God nietig en dwaas genoemd. Maar het is wel een idee dat we heel serieus zijn gaan nemen, inclusief alle gevolgen ervan. Naarmate ons bewustzijn groeit, zullen er echter steeds meer delen van deze werkelijkheid in het niets oplossen. Alles wordt immers in stand gehouden door de trilling van bewustzijn en als dat zich collectief verhoogt, verdwijnt de drijvende kracht achter lagere trillingsniveaus. De onderste delen van de hemel brokkelen daarmee al af. Wat er gebeurt als dit proces de bovenste regionen van het hiernamaals bereikt? Geen idee. Een nieuwe *Big Bang*? Een nieuw nietig en dwaas idee?" Als we Willem tot slot vragen naar zijn belangrijkste boodschap, aarzelt hij geen moment: "Alles is liefde. Echt waar, er is zó veel liefde. Niet alleen aan gene zijde, ook hier op aarde. Als je het even niet meer ziet zitten, bedenk dan dat - zoals een vis door water omgeven wordt - liefde jouw natuurlijke habitat is." ■

'De hele
zielengang is
niet meer of
minder dan
een terugkeer
naar huis'